

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5330/2561

บริษัท อ.โจทก์ กรมสรรพากรจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.รัชฎากร มาตรา 81, ป.พ.พ. มาตรา 70, ป.พ.พ. มาตรา 71

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามหนังสือรับรองมีข้อความจำกัดอำนาจของ อ. ให้ลงลายมือชื่อและประทับตราผูกพันบริษัทได้เฉพาะในเรื่องที่เป็นคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง และกรมสรรพากรเท่านั้น การยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ การฟ้องคดีหรือมอบอำนาจให้ฟ้องคดี มิใช่คำขอที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียน แต่เป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายของนิติบุคคลที่แสดงออกโดยผู้แทนนิติบุคคล เมื่อโจทก์อุทธรณ์การประเมินต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดย อ. ลงลายมือชื่อและประทับตราของโจทก์ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ก็รับไว้พิจารณาและมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์โจทก์ แต่ลดเบี้ยปรับให้ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องคดีนี้ ป.รัชฎากร มาตรา 81 (1) (ธ) บัญญัติให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแก่ผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการสาธารณกุศลภายในประเทศ ซึ่งไม่นำผลกำไรไปจ่ายในทางอื่น โดยไม่ได้กำหนดโดยเฉพาะเจาะจงว่าผู้ขายสินค้าหรือให้บริการต้องเป็นผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการศาสนาหรือการสาธารณกุศล หากดูที่วัตถุประสงค์ของการขายสินค้าหรือการให้บริการเป็นสำคัญว่าถ้าเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการสาธารณกุศลภายในประเทศ ซึ่งไม่นำผลกำไรไปจ่ายในทางอื่นแล้วย่อมได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (1) (ธ) เมื่อมูลนิธิสวนแก้วนำสิ่งของที่โจทก์บริจาคไปใช้เพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการสาธารณกุศลภายในประเทศ โดยไม่ได้ช่วยเหลือบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ หากเป็นการช่วยเหลือผู้ยากไร้โดยทั่วไปในสังคม การที่โจทก์บริจาคของเสียที่เกิดจากการผลิต (วัตถุดิบ) ให้แก่มูลนิธิสวนแก้ว จึงได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 81 (1) (ธ)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินตามหนังสือแจ้งการประเมินภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับเดือนภาษีพฤษภาคม 2549 และเดือนภาษีตุลาคม 2549 (ที่ถูกเดือนภาษีธันวาคม 2549) กับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เลขที่ สก.5 ขบ.1/309/2554 และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เลขที่ สก.5 ขบ.1/310/2554 กับขอให้ลดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลภาษีอากรกลางพิพากษาให้แก้ไขการประเมินตามหนังสือแจ้งการประเมินภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.73.1) เลขที่ 05200050 - 25521013 - 005 - 00001 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2552 และ เลขที่ 05200050 - 25521013 - 005 - 00002 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2552 และคำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เลขที่ สก.5 ขบ.1/309/2554 และเลขที่ สก.5 ขบ.1/310/2554 ลงวันที่ 7 กันยายน 2554 เป็นว่า ให้โจทก์มีความรับผิดชอบชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มเติมสำหรับสินค้าเฉพาะรายการที่โจทก์บริจาคให้แก่ทัณฑสถานหญิงกลาง กรมราชทัณฑ์ พร้อมเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่โจทก์ต้องชำระเพิ่มเติมนับแต่วันที่ต้องชำระจนถึงวันชำระเสร็จ แต่มิให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องชำระ ส่วนรายการที่โจทก์บริจาคให้มูลนิธิสวนแก้วได้รับยกเว้นไม่ต้องเสีย

ภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 81 (1) (ธ) ค่าอาชกรรมนิยมให้เป็นพับ คำขออื่น
นอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริง
รับฟังเป็นยุติว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด เดิมใช้ชื่อว่า บริษัทโกลด์อินโด
อินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด มีกรรมการ 6 คน โดยกรรมการหนึ่งคนลงลายมือชื่อและ
ประทับตราสำคัญของบริษัทกระทำการแทนบริษัทได้ในทุกกรณียกเว้นนายอนุชา ที่มีข้อจำกัด
อำนาจกระทำการแทนไว้บางประการ โจทก์ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน นายอนุชา ลงชื่อเป็นผู้มอบอำนาจให้บริษัทบลูเมนทอล
ริชเตอร์ แอนด์ ซูเมธ จำกัด และ/หรือนายสุเมธ เป็นผู้ดำเนินคดีนี้แทนโจทก์ จำเลยเป็นนิติบุคคล
สังกัดกระทรวงการคลัง มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรและกฎหมายอื่นที่
เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงานประเมินมีหนังสือแจ้งการประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับเดือนภาษี
พฤษภาคม 2549 และเดือนภาษีธันวาคม 2549 ให้โจทก์ชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มเติมพร้อม
เบี้ยปรับและเงินเพิ่มจากการที่โจทก์บริจาชุดชั้นในมีดำหนิให้แก่ทัณฑสถานหญิงกลาง
กรมราชทัณฑ์ 3 ครั้ง และบริจาชของเสียที่เกิดจากการผลิตสินค้า (วัตถุดิบ) ให้แก่มูลนิธิสวนแก้ว 6
ครั้ง โดยหนังสือแจ้งการประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับเดือนภาษีพฤษภาคม 2549 ให้โจทก์ชำระ
ภาษี 1,397,040.06 บาท เงินเพิ่มถึงวันที่ 15 ตุลาคม 2552 จำนวน 838,244.04 บาท เบี้ยปรับ
2,025,923.01 บาท รวมเป็น 4,261,187.20 บาท และเดือนภาษีธันวาคม 2549 ให้โจทก์ชำระภาษี
7,549,889.58 บาท เงินเพิ่มถึงวันที่ 15 ตุลาคม 2552 เป็นเงิน 3,737,195.34 บาท เบี้ยปรับ
7,906,132.43 บาท รวมเป็น 19,193,217.35 บาท โจทก์อุทธรณ์การประเมินต่อคณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์ โดยนายอนุชา กรรมการโจทก์เป็นผู้ลงลายมือชื่อในอุทธรณ์ คณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ลดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่มคงเหลือเรียกเก็บร้อยละ 40 ของ
เบี้ยปรับตามกฎหมาย คงให้โจทก์ชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มของเดือนภาษี
พฤษภาคม 2549 รวม 3,045,633.34 บาท และให้โจทก์ชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม
ของเดือนภาษีธันวาคม 2549 รวม 14,449,537.89 บาท โจทก์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์จึง
นำคดีมาฟ้องต่อศาลภาษีอากรกลาง ศาลภาษีอากรกลางวินิจฉัยว่า การประเมินของเจ้าพนักงาน
เป็นการประเมินภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้จึงถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย การที่
โจทก์บริจาชุดชั้นในมีดำหนิให้แก่ทัณฑสถานหญิงกลาง กรมราชทัณฑ์ และบริจาชของเสียที่เกิด
จากการผลิตสินค้า (วัตถุดิบ) ให้แก่มูลนิธิสวนแก้ว ถือว่าเป็นการขายที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดย
ทัณฑสถานหญิงกลาง กรมราชทัณฑ์ และมูลนิธิสวนแก้วไม่ได้เป็นองค์การสาธารณกุศล ตาม
ประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 2) เรื่องกำหนดองค์การ
สถานสาธารณกุศล สถานพยาบาลและสถานศึกษา ตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร
และมาตรา 3 (4) (ข) แห่งพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้น
ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 239) พ.ศ.2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความใน
ประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 254) พ.ศ.2535 การที่โจทก์บริจาช
ุดชั้นในมีดำหนิให้แก่ทัณฑสถานหญิงกลางจึงไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 81 (1)
(ธ) และ (น) แห่งประมวลรัษฎากร โจทก์ไม่อุทธรณ์ การประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มในส่วนนี้จึงยุติตาม
คำพิพากษาศาลภาษีอากรกลางแล้ว มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกตามอุทธรณ์ของจำเลยว่า
โจทก์มีอำนาจฟ้องคดีนี้หรือไม่ จำเลยอุทธรณ์ว่า หนังสือรับรองของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วน
บริษัทจังหวัดชลบุรี กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งเป็นเอกสารประกอบแนบคำ

อุทธรณ์การประเมินของโจทก์ฉบับลงวันที่ 13 พฤศจิกายน 2552 และตามหนังสือรับรองของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ออกให้เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2554 มีข้อความตรงกันว่า "3. จำนวนหรือชื่อกรรมการซึ่งลงชื่อผูกพันบริษัทได้คือ กรรมการหนึ่งคนลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญของบริษัทได้ในทุกกรณี ยกเว้นนายอนุชา ให้ลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญของบริษัทได้ในกรณีคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ไม่รวมถึงคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง และกรมสรรพากร" ข้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า โจทก์มีข้อจำกัดอำนาจของผู้แทนนิติบุคคลในการกระทำการแทนโจทก์ตาม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 70 และ 71 โดยให้นายอนุชากรรมการของโจทก์มีอำนาจลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญของโจทก์อันมีผลผูกพันโจทก์ได้เฉพาะในกรณีคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ เท่านั้น นายอนุชาไม่มีอำนาจลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญของโจทก์อันเป็นการกระทำการแทนให้มีผลผูกพันโจทก์ได้ทุกกรณี นายอนุชามิใช่ผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์ในการยื่นคำอุทธรณ์คัดค้านการประเมินภาษีต่อกรมสรรพากร คำอุทธรณ์คัดค้านการประเมินของโจทก์ในคดีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องคดีนี้ นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นว่า ตามหนังสือรับรองเอกสารนั้นจำกัดอำนาจของนายอนุชาเฉพาะในเรื่องที่เป็นคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง และกรมสรรพากรเท่านั้น การยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การฟ้องคดีหรือมอบอำนาจให้ฟ้องคดีมิใช่คำขอที่เกี่ยวกับการจดทะเบียน แต่เป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายของนิติบุคคลที่แสดงออกโดยผู้แทนนิติบุคคล เมื่อโจทก์อุทธรณ์การประเมินต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยนายอนุชาลงลายมือชื่อและประทับตราของโจทก์ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ก็รับไว้พิจารณาและมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ยกอุทธรณ์โจทก์แต่ลดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่โจทก์ตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องคดีนี้ ที่ศาลภาษีอากรกลางพิพากษามานั้น ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยประการต่อไปว่า การที่โจทก์บริจาคนอกจากที่เกิดจากการผลิตสินค้า (วัตถุดิบ) ให้แก่มูลนิธิสวนแก้ว ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (1) (ธ) แห่งประมวลรัษฎากร หรือไม่ จำเลยอุทธรณ์ว่า การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มจากการขายสินค้ามีกำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ตามมาตรา 81 (1) (น) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบมาตรา 3 (4) (ข) แห่งพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 239) พ.ศ.2534 ซึ่งได้กำหนดโดยชัดแจ้งว่า ให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการบริจาคสินค้าให้แก่องค์กรหรือสถานสาธารณกุศลหรือแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาอื่น นอกจากสถานพยาบาลและสถานศึกษาของทางราชการ ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศ ซึ่งก็คือ ประกาศกระทรวงการคลังว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 2) เรื่องกำหนดองค์การ สถานสาธารณกุศล เท่านั้น หากบริจาคสินค้าให้แก่องค์กร สถานสาธารณกุศลใดที่ไม่ปรากฏชื่อว่าเป็นองค์การ สถานสาธารณกุศลตามประกาศกระทรวงการคลังดังกล่าวแล้วก็ไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ส่วนกรณีตามมาตรา 81 (1) (ธ) แห่งประมวลรัษฎากร นั้นเป็นกรณีที่กิจการนั้นกระทำด้วยตนเองโดยไม่ได้นำผลกำไรไปจ่ายในทางอื่น เช่น มูลนิธิผลิตสื่อธรรมะเพื่อขายนารายได้มาใช้ประโยชน์ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยมีได้นำผลกำไรไปจ่ายในทางอื่น หรือจัดจัดให้บริการจอร์จยนต์ภายในวัด

โดยนํารายได้ไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายดูแลรักษาศาสนสมบัติภายในวัด โดยมีได้นำผลกำไรไปจ่ายในทางอื่น จึงได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 81 (1) (๕) แห่งประมวลรัษฎากร การบริจาคสินค้าของโจทก์ให้มูลนิธิสวนแก้วเป็นการบริจาคให้เฉพาะกลุ่มคน คือ เยาวชน เด็กกำพร้า และแรงงานที่ยากจนที่อาศัยอยู่ในมูลนิธิสวนแก้วเพื่อนำสินค้าที่บริจาคไปใช้ในการฝึกฝนอาชีพของตน มิใช่เป็นการขายสินค้าเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือสาธารณกุศลภายในประเทศ โจทก์ไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 81 (1) (๕) แห่งประมวลรัษฎากร นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นว่า มาตรา 81 แห่งประมวลรัษฎากร บัญญัติว่า "ให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (1) การขายสินค้าที่มีใช้การส่งออก หรือการให้บริการ ดังต่อไปนี้ ... (๕) การขายสินค้าหรือการให้บริการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการสาธารณกุศลภายในประเทศ ซึ่งไม่นำผลกำไรไปจ่ายในทางอื่น (๖) การขายสินค้าหรือการให้บริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา..." เห็นได้ว่า บทบัญญัติในมาตรา 81 (1) (๕) เป็นการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มให้ผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการสาธารณกุศลภายในประเทศ ซึ่งไม่นำผลกำไรไปจ่ายในทางอื่น โดยไม่ได้กำหนดโดยเฉพาะเจาะจงว่าผู้ขายสินค้าหรือให้บริการต้องเป็นผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการศาสนาหรือการสาธารณกุศล หากดูที่วัตถุประสงค์ของการขายสินค้าหรือการให้บริการเป็นสำคัญว่าถ้าเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการสาธารณกุศลภายในประเทศ ซึ่งไม่นำผลกำไรไปจ่ายในทางอื่นแล้วย่อมได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 81 (1) (๕) แห่งประมวลรัษฎากร ส่วนมาตรา 81 (1) (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบมาตรา (3) (4) (ข) แห่งพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 239) พ.ศ.2534 เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดตัวผู้รับบริจาคไว้เป็นการเฉพาะเจาะจงว่า หากเป็นการบริจาคให้แก่องค์กรหรือสถานสาธารณกุศล หรือแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาอื่น ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ย่อมได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยไม่ต้องพิจารณาว่าจะเป็นการบริจาคเพื่อวัตถุประสงค์ใด และเมื่อการบริจาคเป็นการจำหน่าย จ่าย โอนสินค้าโดยไม่มีประโยชน์หรือค่าตอบแทน ซึ่งอยู่ในความหมายของคำว่า "ขาย" จึงเป็นการขายตามมาตรา 77/1 (8) แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้นบทบัญญัติที่นำมาพิจารณาเกี่ยวกับการบริจาคสินค้าของผู้ประกอบการจึงหาได้จำกัดเฉพาะกรณีตามประมวลรัษฎากร มาตรา 81 (1) (๖) ประกอบพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 239) พ.ศ.2534 มาตรา 3 (4) เท่านั้น มิฉะนั้นจะไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการที่อยากจะช่วยเหลือสังคมซึ่งก็คงทำได้แต่เพียงบริจาคให้กับสถานพยาบาลและสถานศึกษาของทางราชการ องค์กรหรือสถานสาธารณกุศล หรือสถานพยาบาลและสถานศึกษาที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาเท่านั้น ทั้งที่ยังมีหน่วยงานอื่นอีกจำนวนมากที่ดำเนินงานอันมีลักษณะช่วยเหลือสังคมเช่นเดียวกัน การที่โจทก์บริจาคของเสียที่เกิดจากการผลิตสินค้า (วัตถุดิบ) ให้แก่มูลนิธิสวนแก้วนั้น ได้ความจากพระปโยธ ผู้รับมอบอำนาจมูลนิธิสวนแก้วว่า สิ่งของที่โจทก์บริจาคให้แก่มูลนิธิสวนแก้ว ได้แก่ วัตถุดิบที่ใช้สำหรับเย็บชุดชั้นใน มูลนิธินำสิ่งของที่ทางโจทก์บริจาคให้ไปจำหน่ายเพื่อนำรายได้จากการจำหน่ายมาหมุนเวียนในโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว การจำหน่ายวัตถุดิบในการเย็บชุดชั้นใน หมายถึง การคัดแยกวัตถุดิบประเภทดังกล่าวแล้วนำออกประมูลขายให้แก่ผู้ประกอบการรายย่อยเพื่อไปผลิตต่อแล้วนำรายได้จากการประมูลนำส่งมูลนิธิสวนแก้ว มูลนิธิสวนแก้วจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลต่อกระทรวงมหาดไทย มีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่พุทธศาสนา

ส่งเสริมศีลธรรมอันดี อนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีไทย ร่วมมือกับองค์การการกุศลอื่นเพื่อสาธารณประโยชน์ และไม่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการเมือง มีภารกิจหลักในการเผยแพร่ธรรมะและสงเคราะห์ผู้ยากไร้ ในกรณีคนชรายากไร้ไม่มีที่พักจะมีที่พักให้แก่คนชราและจัดหางานให้ทำ เงินทุนที่ใช้ดำเนินการเป็นเงินทุนของมูลนิธิที่ได้มาจากการบริจาครวมถึงการขายสิ่งของบริจาค ซึ่งรวมถึงสิ่งของบริจาคของโจทก์ เห็นได้ว่ามูลนิธิส่วนแก่นำสิ่งของที่โจทก์บริจาคไปใช้เพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการสาธารณกุศลภายในประเทศ โดยไม่ได้ช่วยเหลือบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ หากเป็นการช่วยเหลือผู้ยากไร้โดยทั่วไปในสังคม การที่โจทก์บริจาคของเสียที่เกิดจากการผลิต (วัตถุดิบ) ให้แก่มูลนิธิส่วนแก่นำ จึงได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (1) (๕) แห่งประมวลรัษฎากร ส่วนที่จำเลยอุทธรณ์ด้วยว่า การที่ศาลภาษีอากรกลางมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ยื่นพยานเอกสารเพิ่มเติม ตามมาตรา 87 และมาตรา 187 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประกอบมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.2528 ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรมีคำสั่งให้ศาลภาษีอากรกลางสืบพยานโจทก์และจำเลยเพิ่มเติม ซึ่งโจทก์และจำเลยได้นำสืบเอกสารดังกล่าวเพิ่มเติมและศาลรับไว้ แล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยประเด็นนี้อีก เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป ที่ศาลภาษีอากรกลางพิพากษานั้น ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ศาลภาษีอากรกลางวินิจฉัยว่า การที่โจทก์บริจาคชุดชั้นในที่มิได้ให้ให้แก่ทัณฑสถานหญิงกลาง กรมราชทัณฑ์ เป็นไปโดยสุจริตไม่ได้มีเจตนาเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีอากรจึงเห็นสมควรให้งดเบี้ยปรับในส่วนนี้เสียทั้งหมด แต่ไม่ได้พิพากษางดเบี้ยปรับให้ ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นสมควรแก้ไขให้ถูกต้อง โดยงดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าเฉพาะรายการที่โจทก์บริจาคให้แก่ทัณฑสถานหญิงกลาง กรมราชทัณฑ์ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้งดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มเติมสำหรับสินค้าเฉพาะรายการที่โจทก์บริจาคให้แก่ทัณฑสถานหญิงกลาง กรมราชทัณฑ์ นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลภาษีอากรกลาง ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

องค์คณะ

ประสิทธิ์ สนามชวด · สุนทร ทรงฤกษ์ · ไมตรี สุเทพากุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5330/2561>